

Έτσι και μόνον έτσι...

Δημοσιεύτηκε στις Πέμπτη, 21 Νοεμβρίου 2013 19:47 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Είσαι υπάκουος από φόβο; Είσαι ανασφαλής τώρα που χάνεται το χρήμα; Εξακολουθείς να νομίζεις ότι εσύ καλύτερα έτσι ενώ ο άλλος γιουβέτσι; Νιώθεις ότι είσαι μόνος; Είσαι στα πρόθυρα της κατάθλιψης; Πουθενά να ακουμπήσεις τώρα ε; Είσαι υπάκουος;

Το πλήρωσες το χαράτσι σου; Είσαι ο καλύτερος υπάλληλος; Δουλεύεις 14 ώρες το εικοσιτετράωρο; Φοβάσαι τώρα μην σε απολύσουν; Πόσα παίρνεις; Ξέρεις ότι σε φτύνουν και ότι δεν βρέχει πλέον ε; Κάνεις από φόβο ότι σου ζητήσουν με αντίτιμο την ξεφτίλα και το χρήμα; Έχεις facebook; twitter; instagram; Πόσο on-line με τον σεσημασμένο αυτό κόσμο είσαι και με πόσα Mbps; Τι έχεις παράξει στην ζωή σου; Έχεις παράξει ποτέ κάτι στην ζωή σου; Έχεις εμπιστευτεί ποτέ κάποιον ή εσύ πάντα το έκανες καλύτερα από τον άλλο; **Το θέμα είναι ότι δεν είσαι υπάκουος με τη θέλησή σου, αλλά από φόβο. ΕΙΣΑΙ ΑΟΠΛΟΣ.**

Ο άνθρωπος δεν έχει αφεντικά, μόνο συνεργάτες έχει. Τα ζώα έχουν αφεντικά και αυτά όχι όλα πάλι. Ο ελεύθερος άνθρωπος αυτοπεριορίζεται. Δεν περιορίζεται από φόβο. Είσαι υπάκουος όμως από φόβο και κρίνεις και τους άλλους και από επάνω. Τους κρίνεις επειδή δεν τολμάς να κρίνεις τον εαυτό σου. Δεν τολμάς να δεις τον εαυτό σου όπως είναι. Και αν βρείς κάποιον άνθρωπο τελικά και τολμήσεις να φανερωθείς, τον χρησιμοποιείς σαν εξηλέωση για να κάνεις τα επόμενα λάθη ακόμη ποιό εύκολα και με λιγότερη συνείδηση. Αντί να ντρέπεσαι για σένα, δεν παραδέχεσαι ακόμα, ούτε και προσπαθείς να διορθωθείς. Το θέμα είναι ότι είσαι τόσο εύστοχος στο να βλέπεις και να ανακαλύπτεις την καμπούρα των άλλων αλλά τόσο επίτηδες άστοχος την δικιά σου. **ΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΕΣΥ ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ σαν και δαύτους στην τηλεόραση.**

Κρίνεις τους άλλους όταν έχεις δίκιο κι εκείνοι άδικο. Έχεις δίκιο, αλλά δεν έχεις έλεος. Γιατί σωπαίνεις και ακούς, όταν αποδυνκνύεται ή συνηθητοποιείς το λάθος σου; Τότε δεν πιάνεις το εαυτό σου να αναζητά το έλεος που δεν έδειξες πρην; Εφαρμόζεις το δίκαιο στους υπόλοιπους αλλά στους δικούς σου δεν το εφαρμόζεις. Εκεί εφαρμόζεις το έλεος, την ανεκτικότητα και ξαφνικά αποκτάς και στραβισμό. Ακόμα κι όταν έχεις δίκιο λοιπόν δεν αρκεί, επειδή έχεις αγάπη μόνο για τον εαυτό σου, έλεος μόνο για το δικό σου παραπτώμα και επειδή χρησιμοποιείς δύο μέτρα και δύο σταθμά. Δεν έχεις αγάπη επειδή φοβάσαι. Φοβάσαι επειδή είσαι ακόμα εγωιστής. Κρύβεσαι πίσω από τον δειλό εαυτό σου. **Το θέμα είναι ότι πάντα κρυβόσουν και ακόμα και τώρα. ΕΙΣΑΙ ΨΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ.**

Έτσι όμως δεν οικοδομείς, μόνο κατεδαφίζεις. Οικοδομείς επάνω στο νόμο της ανταπόδοσης. Και μάλιστα τον χρησιμοποιείς πάλι μόνο εκεί που ξέρεις ότι σε παίρνει. Μόνο απέναντι στον αδύνατο. Απέναντι στον δυνατό το σκέφτεσαι και το ξανασκέφτεσαι πρην κάνεις και πρην πείς το οτιδήποτε.

Και εκεί που ξέρεις ότι δεν σε παίρνει μούγκα στην στρούγκα. Δρυός πεσούσης πάσα ανήρ ξυλεύεται έλεγαν οι αρχαίοι. **Είσαι και εσύ ακόμα ένα πριόνι.** Το θέμα είναι ότι όμως δεν σου έχει δωθεί κανένα δικαίωμα για να κρίνεις τον οποιονδήποτε. **Ο οποιοσδήποτε σε πληροφορώ είναι άγιος σε σύγκριση με εσένα, να το θυμάσαι καλά αυτό. ΕΙΣΑΙ ΦΑΣΙΣΤΑΣ.**

Προσπαθείς ακόμα με την λογική να εξηγήσεις τα ανεξήγητα. Τα παράλογα με τα εύλογα. Τα εύλογα μεταλλάχθηκαν σε παράλογα τον τελευταίο όμως καιρό. Εξηγούνται τα παράλογα με τα παράλογα; Ξέχασες την καρδιά και βυθίζεις στην εγκεφαλική σου λογική. Η λογική σε μεταμορφώνει σε ένα υπάνθρωπο ανίκανο να δικαιολογήσει την κατάντια του. Είναι η καρδιά σου ανοικτή ή Θεόκλειστη; Είσαι έτοιμος να δεις; **Είσαι έτοιμος να απαντήσεις αυτόν που όλοι πλέον αποκάλυπτα πολεμούν και εσύ δεν ακόμα βλέπεις ή ΕΙΣΑΙ ΑΚΟΜΑ ΤΥΦΛΟΣ;**

Αναζητούμε λύσεις εφήμερες και ενύπαρκτες πλέον. Χτυπάμε τις πόρτες εκείνες που δεν ανοίγουν, ζητάμε εκεί που δεν μας δίνουν. Πίσω από τις πόρτες αυτές υπάρχει μόνο ο θάνατος. Χτύπα μια φορά την πόρτα που θα ανοίξει στα σίγουρα. Αρκεί να την χτυπήσεις με τα μάτια κάτω, γεμάτα δάκρυα για την κατάντια σου. Το θέμα είναι ότι δεν λές ήμαρτον εκεί που πρέπει. Ότι ήταν να χάσεις το έχασες, τώρα τί έχεις να χάσεις; Πές ήμαρτον εκεί που δεν πάει ο φτωχός σου εγκέφαλος. **Πές ήμαρτον εκεί που θα σε ακούσουν στα σίγουρα. ΈΤΣΙ ΓΙΝΕΣΑΙ ΠΑΝΟΠΛΟΣ.**

Δέν είναι αλληγορία είναι κυριολεξία, είναι πραγματικότητα όπως ακριβώς βλέπεις τον εαυτό σου στον καθρέπτη. Είναι πράξη. Είναι μάχη δύσκολη, εσωτερική, όχι εξωτερική. Είναι οξύμορο το μονοπάτι. Η λογική είναι ένα συρματόπλεγμα τυλιγμένο γύρω από την πραγματική σου δύναμη. Εγκλωβίστηκες από πανταχόθεν. Πρέπει να ματώσεις τώρα για να ξετυλιχτείς από δαύτην. Αν δεν το κάνεις τώρα, τότε θα το κάνεις; **Τώρα είναι ιδανικές οι συνθήκες για να σπάσεις τα δεσμά.** Το γήπεδο μετά είναι αχανές και σε αποθεώνει. Από την άλλη πλευρά σου κραυγάζουν. Σώπασε όμως πρώτα. Σώπασε και μετά άκου. Θα ακούσεις πολλά να είσαι σίγουρος. Μετά όλα αυτομάτως και ακόπως γίνονται. Γιαυτό άκου καλά. **Είναι μονόδρομος. Έτσι και μόνον έτσι...**

Είναι νομοτελειακό στο τέλος όλοι να ακούσουν και να δούν το εφήμερα αφανές αλλά το αιώνια προφανές. **Τότε όμως όλοι παθαίνουν ΤΟ σόκ.** Όχι γιατί δεν περίμεναν να δούν αυτό που βλέπουν, το περίμεναν γιατί κάποιος κάποτε τους το είχε ψιθυρίσει στο αυτί. **Αλλά γιατί το τελευταίο δευτερόλεπτο ζωής που είχαν, τελείωσε πρην ένα δευτερόλεπτο ακριβώς.**

Βασίλης Παπαδόπουλος.

Π.Μηχανικός, MSc, MBs

